

Música d'estiu, un debat pendent

crònica

L'estiu a les comarques de Girona ha esdevingut el temps d'un debat musical considerable, únic arreu del país. Entre el primer dia de juny i el darrer de setembre es van ofertar uns 250 concerts, recitals i espectacles musicals de tot tipus, nivells i especialitats, en 29 poblacions i repartits en quasi mig centenar de programacions. Alguns són ja tradicionals i han assolit un excel·lent nivell de qualitat artística i els afeccionats els esperen com a veritables fites culturals de la temporada. Una dada: correspondrien més de dos concerts diaris. És evident que es concentren, especialment, els caps de setmana, en què les ofertes són superiors a la mitja dotzena diària.

Reclam turístic o inquietud musical

La qüestió de fons d'aquesta oferta, realment extraordinària, és determinar si es correspon a una realitat cultural, a una demanda del país, o senzillament, a una

intenció de promoció, un reclam turístic més de les diferents poblacions.

Si el nivell de cultura musical de la nostra societat permetés de forma, diguem natural, aquesta oferta, significaria que estariem impregnats del sentit de la música com a manifestació vital de les inquietuds de l'esperit. Però la

realitat ens assenyala que aquesta situació d'oferta d'espectacles musicals es dona, només, en el decurs d'unes poques setmanes i, en molts indrets són, aquests concerts d'estiu, les úniques manifestacions musicals de tot l'any, tret d'algun altre d'escadusser, generalment, pel vols de Nadal.

Els primers concerts d'estiu que, de forma organitzada i seriosa es van oferir a la Costa Brava de la postguerra civil, van ser els de Senya Blanca a S'Agaró. Van ser clarament promocionals d'aquell indret únic i van tenir un ressò extraordinari. L'escenari escollit i també la seva oferta quasi en solitari, van fer dels esmentats Festivals una fita en els estius del nostre litoral. És just recordar-ho. Aquell exemple va crear escola. Va incitar a molts municipis a organitzar els seus festivals, cicles de concerts, estius musicals, nits de música i tota mena d'ofertes a l'entorn de la música, amb resultats prou diferents.

El paper de les institucions

És evident que aquest allau de música demana un esforç considerable per part de les corporacions que en tenen les iniciatives. Les contractacions són cares i la gestió d'un esdeveniment musical suposa organització i, per tant, més despesa. Les esmentades corporacions són, habitualment, els ajuntaments. L'acció concreta d'aquesta organització es pot delegar en entitats musicals i de finançament, tret de la venda de localitats i algun ingrés especial, és també públic, bàsicament dels pressupostos municipals i, després,

*Concerts a l'església
de Torroella de Montgrí.*

JOSEP M. OLIVERAS

es cerquen ajuts d'altres institucions, caixes d'estalvis, fundacions i, naturalment, la Generalitat i la Diputació, i en algun cas, de l'Administració Central.

A la Diputació, per la seva condició de ser única corporació amb àmbit sobre totes les comarques, li suposa rebre, també, peticions d'ajuts d'arreu. Per resoldre aquesta situació, s'ha establert, per part de la Comissió d'Ensenyament i Cultura, un sistema d'aportacions segons el caràcter de la manifestació musical, els seus intèrprets i una via especial per fomentar la participació de músics i formacions de les nostres comarques.

També s'ha tingut present la projecció assolida més enllà de les nostres comarques de cada esdeveniment, la seva regularitat etc.

Cal fer esment especial del Festival de Torroella, únic amb el qual la Diputació ha signat un conveni específic de col·laboració que,enguany, ha suposat una aportació de 8 milions de pessetes per part de la corporació. L'esmentat Festival ha assolit el màxim nivell possible, en quedar incorporat a la programació europea d'aquests esdeveniments. El de Peralada és l'altre de casa nostra igualment reconegut. El fet que no tingui conveni específic respon al fet de no ser d'iniciativa municipal. De tota manera en el seu apartat rep, per part de la Diputació, el màxim ajut possible.

L'esforç que realitza la Diputació vers el Festival de Torroella contribueix decisivament a la seva consolidació i prestigi en tenir

garantida aquesta aportació important. S'ha demostrat que, amb una coordinació d'esforços, els resultats i els recursos es poden optimitzar. L'oferta variada i completa de la seva programació, el treball de l'equip humà amb dedicació tot l'any i la bona gestió dels recursos de què disposa, per fer rutllar el festival per uns camins de gran qualitat musical i d'eficàcia funcionals. Tot i destinar, la Diputació, ajuts per a la majoria d'aquestes iniciatives, ha cregut oportú que amb el Festival de Torroella calia fer l'esforç que el nivell de l'esdeveniment mereix. El conveni és vigent fins l'any vinent, en què l'aportació serà de 9 milions.

Present i futur

En fer un balanç de la temporada musical d'aquest estiu a les comarques gironines, amb les xifres a la mà, podem considerar que és positiu, almenys pel nombre de concerts i de poblacions. Enguany s'ha incorporat Roses, Sant Joan de les Abadesses i Empuriabrava. D'altres esdeveniments han refermat les seves programacions i són referències musicals, plenament d'abast europeu i permeten garantir el seu futur. És el que caldria definir. És evident que cada població és del tot lliure d'organitzar i programar el seu particular estiu musical. La realitat turística de gran part de les nostres comarques sembla demanar als poders públics aquestes (i d'altres) iniciatives. Però, tot assenyala que, actualment, patim una situació

d'aquelles en què els arbres no ens deixen veure el bosc.

És cert que alguna de les ofertes ja es manté amb llum pròpia: el Festival de Torroella, el de Peralada, el de Jazz, la Schubertiada. Però les xifres que hem donat en encetar aquest escrit, uns 250 concerts, en 47 activitats diferents, en una trentena de poblacions, caps de setmana amb més d'una dotzena d'ofertes de concerts... semblen aconsellar una reflexió.

Una alternativa seria la de potenciar alguna d'aquestes ofertes més consolidables, però és igualment evident que cada municipi té el legítim dret a les seves programacions. Malgrat que aquest fet pugui provocar, ja és el problema que es planteja, una dispersió dels ajuts disponibles per part de corporacions i institucions, Diputació, Generalitat, caixes d'estalvis, fundacions, disposen d'uns recursos limitats. S'han de repartir i tots els ajuntaments hi tenen el mateix dret. Aquesta és la situació i aquest és el problema. No és que s'hagi de morir d'èxit, però la realitat aconsella un plantejament seriós i amb participació de totes les parts.

Des del vessant estrictament musical i malgrat les limitacions esmentades, temporalitat, sentit de promoció turística abans que afany cultural, en molts casos, ofertes poc especialitzades, etc., l'estiu musical a Girona ha estat veritablement espectacular. Però també amb aquest debat de futur pendent, si és que hi ha voluntat de fer-lo.

JOSEP VICTOR GAY

